

Hva skal man gi til?

Bibelen gir også noen råd om hva gavene skal gå til. Vi kan samle dem under overskriften DE FIRE F-ENE:

- **Fattige:** *Det dere gjorde mot én av disse mine minste søsken, har dere gjort mot meg.* (Matt 25,37) *Del ditt brød med dem som sulter, la hjemløse stakkarer komme i hus.* (utdrag av Jes 58,7)
- **Forkynnere:** *Den som får opplæring i Ordet, skal dele alt godt med sin lærer.* (Gal 6,6) *De som forkynner evangeliet, skal leve av evangeliet* (1. Kor 9,14). Misjon og kristent arbeid utenfor menigheten hører også med her.
- **Forsamlingen:** I Det gamle testamente tok tienden vare på det lokale gudstjenestelivet. Her blir Gud åpenbart for troens folk. Også kristne stevner, leirer og seminarer kan være en del av dette.
- **Forsamlingshus:** *Av all min kraft har jeg gjort forberedelser til min Guds hus. Jeg har skaffet til veie gull, sølv, bronse, jern, tre, steiner og alabast.* (kortversjon av 1. Krøn 29,2)

Hva med «min andel»?

Jesus nevnte tiendebegrepet bare én gang, og da i negative ordelag. I Luk. 11,42 kritiserer han fariseerne som gir tiende, men overser rettferdighet og kjærlighet til Gud. Det var nok ikke tiendeprinsippet han mislikte, men at de manglet hovedfokuset. Derfor skal også den andelen Gud overlater til meg å forvalte, den delen av inntekten jeg beholder selv, disponeres med rettferdighet overfor mine medmennesker og i kjærlighet til Gud.

Velsignelser?

Han lar sin sol gå opp over onde og gode og lar det regne over rettferdige og urettferdige (Matt 5,45) og gir dermed velsignelser til både troende og ikke-troende. Ingen kan «kjøpe» eller gjøre seg fortjent til velsignelser, men vi ser spor av i Det nye testamente at det kan være en forbindelse mellom velsignelser og blant annet givertjeneste: *Med dette bekrefter jeg at alt er mottatt, og at jeg har nok [...] Den var som en god duft, et offer Gud tar imot med glede. Så skal min Gud, som er så rik på herlighet i Kristus Jesus, gi dere alt dere trenger.* (Fil 4,18-19) Samtidig er det godt å vite at velsignelser kan komme på andre områder, i andre former og til andre tider. De kan dessuten kanskje framstå som svar på mottakers bønner for givere.

Idé og utforming: Eldsterådet i Moe kirke v/Terje Simonsen

Med dette vil eldsterådet oppfordre alle å se på sin egen givertjeneste og fortsette å gi med glede i hjertet og takk til Gud, vår far, for mulighetene vi har.

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn

Hva sier Bibelen om givertjeneste?

DELK

Ingen blir frelst fordi de gir mye, men ved å følge noen bibelske giverprinsipper er man på sporet av Guds vilje for økonomien sin.

Arnfinn Løyning fra Frikirken hadde i september 2014 et innlegg om Bibelens prinsipper for givertjeneste på et økonomiseminar i Moe kirke. Denne brosjyra tar utgangspunkt i noen av Løynings hovedpunkter og videreutdyper dem.

1. Gi etter evne

I 1. Kor 16,2 blir vi oppfordret til å gi så mye vi er i stand til: *Første dag i uken skal hver enkelt av dere hjemme hos seg selv legge til side så mye som dere er i stand til, for at innsamlingen ikke først skal begynne når jeg kommer* (sagt av Paulus om innsamlingen til de hellige i Jerusalem). Vær bevisst på hva du har fått å forvalte: lønn, pensjon, trygd, ukepenges, stipend, sommerjobber med mer. Vi skal lære oss å gi, enten vi har lite eller mye.

I det jødiske samfunnet på Jesu tid var praksisen med å gi ti prosent av inntekten godt innarbeidet og går tilbake til Abraham (1. Mos 14,18-20). Senere i Det gamle testamente ble dette regulert av loven. Både levittene (prestestanden), gudshusene og fattige var mottakere av gavene (5. Mos 14,22-29). Dette hørte med til den gamle pakt, som Jesus avløste med en ny pakt (Hebr. 8,13: *Når Gud taler om en ny pakt, har han dermed sagt at den første er foreldet*). Det nye testamente opererer ikke med en fast prosentsats, men oppfordrer oss til enhver tid å vurdere gavekapasiteten vår. Det betyr i praksis at vi iblant kan gi langt mer enn ti prosent, mens i andre måneder med store utfordringer privat må vi kanskje legge oss et godt stykke under, jf. tanken i 2. Kor 8,14: *Denne gangen har dere overflod og kan hjelpe dem som lider nød. En annen gang har de overflod og kan hjelpe dere når dere lider nød*. Men også i trange perioder skal givertjenesten være aktiv, noe Jesus framelsker i episoden med den fattige enkens gave i Luk. 21,1-4, og Paulus om givergleden hos makedonerne i sin dype fattigdom (2. Kor 8, 1-6). Dessuten må vi være ærlige mot både oss selv og Gud om hva som ligger bak vår definisjon av trange perioder: Skyldes det store utgifter til overflodsprodukter, eller et reelt og reelt behov?

Det er også verdt å merke seg at givertjeneste er nevnt i Romerne 12 sammen med andre nådegaver: *Den som gir av sitt eget, skal gjøre det uten baktanker*. I dette kan det blant annet ligge at noen har en særlig nådegave til å gi en større del enn det vi alle er kalt til. Er dette en av dine nådegaver?

Ektepar må sammen finne ut hva som er deres giverevne. Økonomiske disposisjoner kan være kime til konflikt i mange ekteskap; den ene ektefellen mener at de bør gi mer eller mindre enn hva den andre ser for seg. Også en slik diskusjon kan parene komme godt ut av hvis begge ser ut over seg selv: Den som vil gi mye, må kanskje innse at den andre har bedre økonomisk sans, mens den som vil gi mindre, kan kanskje lære av den andres giverglede.

2. Legg til side

Et annet viktig aspekt ved 1. Kor 16,2 er å legge til side når pengene kommer inn på kontoen. Vi har lett for å tenke motsatt og se hva som blir til overs når måneden er over. Vi kalles til å prioritere gavene like høyt som andre behov, og å la dem være en del av våre faste utgifter.

Som et alternativ til kontanter, er de tekniske mulighetene i dagens nettbanker svært gode for å legge til side når pengene kommer inn. Et godt råd

kan være å opprette en egen gavekonto; ved hver lønning overfører du det beløpet du har bestemt deg for, fra brukskontoen til gavekontoen. Fasttrekk- og nettbankoverføringer til ulike gaveformål knyttes da til gavekontoen.

3. Gi planmessig

Et tredje poeng med 1. Kor 16,2 er å gi jevnlig og planmessig: *Første dag i uken skal hver enkelt av dere hjemme hos seg selv legge til side ...* Overført til våre forhold vil det være mer naturlig å gjennomføre denne prosessen en av de første dagene etter lønning.

Det kan være befriende å planlegge en fast prosentsats som man vanligvis overfører, slik at man slipper å gruble for mye på dette hver gang. For mange kan det i normaltider være riktig å ta utgangspunkt i at 10 % av alt som kommer inn på konto, skal overføres til gavekontoen, men for andre husholdninger passer det bedre med lavere eller høyere sats. Etter en tid vurderer du på nytt om den valgte satsen fortsatt er riktig.

Bestem deg også for noen prosjekter du gir jevnlig til, og hvor mye hver av dem skal få. Lager du fasttrekkavtaler til disse, er det lettvint, planmessig og forutsigbart for både deg og mottakerne. Likevel kan du selvsagt gi til andre formål i tillegg, og en ekstraslant til allerede etablerte formål når du har mulighet. I nettbanken kan du også regulere beløp eller hoppe over en innbetaling når det eventuelt er nødvendig.

4. Gi frivillig og med glede

2. Kor 8,2-3 viser oss at dette skal skje frivillig og rikelig: *Deres overstrømmende glede og dype fattigdom har gjort dem rike og villige til å gi. De ga etter evne, ja, over evne og frivillig, det kan jeg bevitne*. Det er ikke noe påbud, men har sammenheng med Guds nåde. Som med Abraham i 1. Mos 14,18-20, skapes det et gjensvar i mitt hjerte på Guds gjerning for meg. Det var også dette som skjedde med menigheten i Makedonia, som Paulus altså framholder som et forbilde for korinterne. *Enhver skal gi det han har bestemt seg for i sitt hjerte, ikke med ulyst eller tvang. For Gud elsker en glad giver* (2. Kor 9,7). Ved å gi kan vi hjelpes et stykke på vei til å gi slipp på pengebegjær og egoisme, og alt det gale det gjerne fører med seg. *Kjærlighet til penger er roten til alt ondt* (1. Tim 6,7-10). Eneste medisin mot «havesyke», trangen til å ha stadig mer, er å gi.

Også i 2. Kor 9,12 presiseres at givertjeneste ikke bare er *til hjelp for de hellige i deres nød; den skaper også overflod av takk til Gud*. Paulus tenker nok akkurat her i første omgang på at de som får gaven, vil takke Gud, men mye av kapittel 8 og 9 vitner om at også den som gir, gjør det som en respons og takk til Gud, som har gitt oss alt. «Av ditt eget gir vi deg tilbake» ber vi ofte i forbindelse med ofringer i kirken og erkjenner med dette at Gud har gitt oss alt, at vi takker for det han har latt oss disponere, og at vi takknemlig gir videre av dette.